

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1557

гр. София, 25.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **1715** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по исковата молба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Агенция по вписванията. Претендира се обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 7.50 лева - направени разноски за държавна такса и 1000 лева - платено адвокатско възнаграждение във връзка с търг. д. № 125/2020 г. по описа на Софийския градски съд, образувано по жалбата на търговското дружество против отказ на длъжностното лице по регистрация към Агенцията по вписванията № 20200109174358/09.01.2020 г., отменен като незаконосъобразен с влязло в сила решение № 156/22.01.2020 г., постановено по търг. д. № 125/2020 г. по описа на Софийския градски съд.

Искът се основава на чл. 28, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, по силата на който Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действие или бездействие на длъжностни лица по регистрацията по реда на ЗОДОВ. Съгласно чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. В случая такъв ред е налице, тъй като се претендира обезщетяване на причинени имуществени вреди, произтичащи от отменен отказ на длъжностно лице по регистрацията в съдебното производство по отмяната му, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение и държавна такса, които представляват сторените от страната разноски в спорното производство. Отговорността за разноски произтича от неоснователно предизвикан правен спор и може да се осъществи по висящия процес, но не и с отделен иск.

С т. 7 ТП № 2/2015 г., на ОСС от ГК от ВКС и ОСС от I и II колегия на ВАС е прието, че делата по искове за вреди, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на длъжностни лица по регистрация по Закона за търговския регистър са подсъдни на гражданските съдилища.

Производството по обжалване на отказ на длъжностно лице по регистрацията да

извърши вписване на заявени пред него обстоятелства е изрично уредено в чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ. Отказът подлежи на обжалване пред окръжния съд по седалището на търговеца или клона на чуждестранен търговец, юридическото лице с нестопанска цел или клона на чуждестранно юридическо лице с нестопанска цел, като съдът разглежда жалбата в състав от един съдия в закрито заседание по реда на глава двадесет и първа "Обжалване на определенията" от Гражданския процесуален кодекс. Решението на съда подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му пред съответния апелативен съд, чието решение е окончателно. В тези хипотези не намира приложение разпоредбата на чл. 541 от ГПК, която гласи, че разноските по охранителните производства са за сметка на молителя. Специалният закон - ЗТРРЮЛНЦ не препраща към разпоредбите на чл. 530 и сл. от ГПК, а урежда процесуалния ред, по който следва да се осъществи контрол върху акта на длъжностното лице по регистрация. С оглед предмета на обжалване, производството пред окръжния съд не е охранително, защото има за предмет правилността на постановление от извънсъдебен орган акт. Това производство не е охранително или безспорно, а по оспорване на незаконосъобразен отказ при осъществена административна дейност. Постановяването на акт от несъдебен орган, подлежащ на оспорване пред съд, по предвиден в закона ред, отрича приложението на чл. 541 от ГПК.

В случая е налице процесуален ред, по който може да се реализира правото на възстановяване на платени суми, изразяващи се в заплатено адвокатско възнаграждение и дължима се държавна такса в производството по обжалване, определен в чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ. Съобразно изхода на спора, сезираният съд следва да се произнесе и по дължимостта на претендираните разноски, съгласно разпоредбата на чл. 81 от ГПК. Налице е ефективно правно средство на защита, процесуален ред по който изведеното като искова претенция вземане да се претендира, което изключва приложимостта на исковия ред и обосновава извод за недопустимост на предявения иск с правно основание чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ. В този смисъл са: решение № 15391 от 11.12.2018 г. по адм. дело № 8925/2018 г. на ВАС, Трето отделение, определение №15622/13.12.2018 г. по адм. д. №13710/2018 г. на ВАС, Трето отделение, определение №712/17.01.2019 г. по адм. д. №15653/2018 г. на ВАС, Четвърто отделение, определение № 13785/16.10.2019 г. по адм. д. № 11641/2019 г. на ВАС, Трето отделение и др. В случая, промяната в имущественото състояние представлява платени съдебно-деловодни разноски (чл. 78, ал. 1 от ГПК) и съответно не попада в хипотезата на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, тъй като е налице процесуална възможност за тяхното своевременно присъждане (чл. 273 във връзка с чл. 81 от ГПК). Следва да се посочи, че дали това е сторено от съответния съд, отменил отказа, или не, е без значение за изхода на настоящото производство, тъй като в случая постановеното решение не подлежи на проверка от настоящата инстанция. Изменението и допълването му в частта за разноските - чл. 236, ал. 1, т. б от ГПК може да се извърши по опростения ред на чл. 248 от ГПК, а не в отделно исково производство.

Предвид изложеното и на основание чл. 130 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА исковата молба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Агенция по вписванията.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. №1715/2020 г. по описа на
Административен съд София-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния
административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: